

Chúa nhật 1 MV năm A

Is 2, 1-5; Rm 13, 11-14a; Mt 24, 37-44

TINH ĐO CH

Chc ai trong chúng ta cũng đã h n m t l n ch xe, ch ò, ch máy bay ...

K ni m l i v khi nh v ngày x a ò vùng ven bi n. Mu n đ n n i c n đ n ph i qua 2 chuy n phà. Chuy n phà th nh t ngày x a nh th này, vì s hao xăng hao d u nên ch y c m ch ng và r i nh ng chuy n ò ngang đ c c p b n phà đ ch thêm ng i ngoài, v a nhanh v a ti n. Th nh ng t khi báo đ ng đ n m c nguy hi m khi dùng ò ngang đi qua đ n sông h n m t cây s thì t t c ò ngang đ u b c m, Th là ch còn ph ng ti n duy nh t là phà. N u t m g i là may m n v a chuy n phà thì k p lên, b ng không thì đành ph i đi. Hôm nào r i vào ngày T t ngày L thì l ng ng i đi tăng g p đôi ba l n. Nh v y thì ch đành ch và ch . Tâm tr ng ng i ch thì lúc nào cũng s t ru t không bi t khi nào ò sang đ qua b bên kia.

Ch ò là nh th , ch xe cũng ch ng khác gì. Vài l n, anh em đi chung v i nhau nh ng ch ng hi u sao có vài anh ng quên c d y nên xe đã l n bán. Th là l m d y và ch còn cách duy nh t là ra b n đ tìm ph ng ti n đ n n i c n đ n.

Ch c n m t t nh th c m t chút thì l chuy n xe và l chuy n ò. Chuy n này h t s c th c ti n trong cu c đ i con ng i.

M i đây thôi, t Phát Di m v Hà N i đ v l i Sài Gòn làm tôi ph i sôi ru t. C m tr , 1 gi tr a kh i hành v Hà N i, trong khi đó chuy n bay v l i Sài Gòn c t cánh lúc 5 gi . Quán ăn t Phát Di m v Hà N i kho ng h n tám m i cây s nh ng s c nh k t xe. 3 gi kém xe v đ n qu n Đ ng Đa. Ch 10 phút, xe đ a tôi vào sân bay. V a ra đ ng Nguy n L ng B ng thì chuy n không mong nó v n đ n là k t xe. Xe này n i xe kia m t hàng dài. Thoát kh i c nh k t xe, tài x bi t g n đ n gi bay nên tăng t c. Đ n sân bay thì h i ôi m t hàng dài đang ch đ

Hỡi Quan kiếm tra. Đón tôi mình cũng là người cùng bước chân vào máy bay. Một tí nữa coi nhé phôi tôi là Hà Nội đi chớ đi ngày mai mới đi vào Sài Gòn. Một hành trình đầy kinh hãi !

Ngày hôm nay, bước vào Chúa nhật đầu tiên của mùa Vọng. Sự ngây tâm tình mùa Vọng là chờ mong, đợi chờ Thiên Chúa đến trong cuộc đời chúng ta.

Chúa Giêsu ngày hôm nay mới gọi các môn đệ cũng chính là mới chúng ta sự ngây tâm tình tình thực đợi chờ Chúa đến.

Trong tâm tình như thế này, Chúa Giêsu như là hình ảnh của gia đình ông Nôê và Cưu lạc. Đầy các báo là sự có mặt trên đất hứa thây đi trên mặt đất này để rồi ông Nôê và gia đình ông chuồn bít đóng mặt con tàu thớt lên đó tránh lụt. Như là tiên báo căn dặn, ông đã làm tất cả những gì cần thiết và sẵn sàng để "đợi phó" với cơn đời hứa thây sắp đến. Trong khi đó, những người khác cùng sự ngây cùng thây với ông vẫn cứ vui vẻ đi sự ngây chớ không hề bận tâm chuồn gì cả.

Chuyện gì đến sẽ đến. Như trong lời báo, nước ngày mới ngày mặt dâng cao. Và, dĩ nhiên là những người lên tàu, thây chí súc vật mới đi cùng sự ngây sót sau trên đất hứa thây kinh hoàng.

Chuyện hứa thây trong đời ông Nôê cũng chớ là cơn lụt lội. Sau cơn mưa trời lại sáng, sau bão lũ thì mới sẽ cũng sự ngây bình thường và con người sẽ gầy lao như đi kiếm sự ngây hai bàn tay trên. Dù phôi làm lụt lội, dù phôi xuất phát đi mầy hai bàn tay trên những con người còn có cơn hỡi sự ngây để làm lụt lội. Những người thây ông Nôê bít cơn lụt cuồn trôi thì muồn làm lụt lội như gia đình ông Nôê cũng không làm đi vì tất cả đã chớt.

Sao bão tầy, sau thiên tai con người còn có thây sự ngây. Như những nạn nhân trong cơn bão đi đến Philippines là mặt bít chớ hứa thây sự ngây. Còn là 5 người gia đình người Việt sự ngây trong vùng tâm bão sự ngây sót. Những người này rồi vào cơn hai bàn tay trên và phôi làm lụt lội. Giờ này, họ cũng chớ hứa mong gì khác ngoài thây cơn phôi sự ngây sau những ngày tang thây này chớ cũng chớ nghĩ rồi phôi với cơn kinh tầy như xưa. 5 người này may mắn hơn cơn ngàn người khác vì họ đã qua đi ngay khi bão đến.

Cuộc đời mà chúng ta cũng thế, chúng ta không chỉ là được báo trước của những ông Nôê hay được báo trước của những người con bão năm này qua năm khác tiếp đó. Không phải báo trước mà là thân phận con người được nhận ngày nào cũng phải kết thúc.

Chúa Giêsu nói thế nhưng chỉ không mốp mé, không hoa mốp, không gọi hình gọi ý gì cả. Chúa Giêsu nói thế nhưng luôn là trong khi hai người đang xây bêt thì có một người bê đem đi và một người bê lại, có người đang trồng lúa thì cũng sẽ một người được bê lại.

Chân lý này không ai có thể phủ nhận được vì mỗi ngày mà ngày được đưa ra cái sự thật này, cái chân lý này.

Nếu được Tin Dữ, chúng ta sẽ thấy nhiều và thật nhiều bà mẹ đang quỳ gối trong căn đầu đời sinh hạ đứa con yêu của mình. Và, nếu chúng ta được Đa Phôn hay Bình Hòa, chúng ta sẽ bắt gặp đoàn xe tang nối đuôi nhau đưa người quá cố lên đài hỏa táng. Nhìn như thế, gặp như thế và rồi một ngày nào đó ta cũng như thế chứ không sai.

Chúa Giêsu, trong tâm tình gì người làm ruộng và người xây bêt bê mang đi đó, mỗi người con người, mỗi người, nhất là những người có niềm tin phải tin như thế.

Chuyện quan trọng nhất của đời người đó là tin như thế. Lý do để chúng ta luôn canh thức là "vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em sẽ đến". Số khiến Chúa sẽ đến trong cuộc quang lâm là một thế giới chắc chắn, những người thế giới đó cũng là một thế giới sẽ xảy ra hoàn toàn bất ngờ, vượt ra bên ngoài những dự đoán hay hiểu biết chính xác của con người.

Ngày mà ngày, chúng ta vẫn "xây bêt", vẫn "làm ruộng", thế là vẫn sống trong các thế giới bình thường hàng ngày của cuộc sống con người, những người bên trong phải là một sự canh thức đích thực, thế là một sự tham dự thật sự vào sự phận và mưu nhiêm của Đức Giêsu. Đó mới là đi vào quan trọng.

Để minh họa cho tính bất ngờ đó của cuộc quang lâm, Chúa Giêsu kể chuyện kỳ lạ đêm khuya: "Anh em hãy biết đi ngủ này: nếu chủ nhà biết vào canh nào kỳ lạ đêm, hẳn ông đã canh thức, không để nó khoét vách nhà mình" (24, 43). Tân Ước vẫn thế nhưng dùng hình ảnh kỳ

trở m để nói về tính chết bất ngờ của ngày Chúa đến (1 Tx 5,2; 2Pr 3,10; Kh 3,3; 16,15). Vì tính chết bất ngờ này, các để của Chúa để các yêu cầu phải luôn luôn hiên diện trong tất cả những sáng tạo và những việc của đời sống (c.44), tất cả là luôn hiên diện một cách trọn vẹn trong từng phút giây hiên diện trong sự liên kết một thể với sự cứu vớt qua của chính Đức Kitô Giêsu. Cuộc quang lâm của Chúa là bất ngờ, vì Ngài ngỏ lời đến tất cả mọi người ngay từ đầu (24, 31), và khi ấy, "khi nào bất ngờ cùng kết thúc sự đến của ông" (24, 13).

Chúa Giêsu kết luận: "Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em sẽ đến. Anh em hãy biết điều này: nếu có nhà bất ngờ vào canh nào kết thúc, họ sẽ ông đã canh thức, không để nó khoét vách nhà mình.44 Cho nên anh em cũng vậy, hãy sáng suốt, vì vào chính giờ phút anh em không ngờ, Con Người sẽ đến" (Mt 24.42-44).

Căn cứ của trang Tin Mừng hôm nay là để ngỏ "canh thức" trong câu 42. "Canh thức" có nghĩa là không ngủ, là tỉnh thức. Để ngỏ này xuất hiện trong trình thuật về Chúa Giêsu trong vườn Dầu (26, 38.40.41). Nó diện diện sự liên kết và để ngỏ nhốt hóa với cái chết mà Chúa Giêsu trải qua trong chiều sâu kinh hoàng tất cả của cái chết của ông. Vậy đây không chỉ là sự không ngủ, mà còn là sự nên một với Chúa Giêsu trong mọi nhiệm vụ qua của Ngài. Đây chính là tâm tình của mọi người của Chúa Giêsu mọi các môn sinh của Ngài cũng như mọi người chúng ta : "Anh em hãy canh thức".

"Canh thức" như Chúa Giêsu mọi người có nghĩa là người đó thức và chờ đợi chứ không làm gì cả. Thái độ, tâm tình như thế là tâm tình tiêu cực, tâm tình bị quan và chờ ngỏ có ý nghĩa gì với ta cả.

Tâm tình "canh thức" được Thánh Phaolô mọi người rõ qua đoạn thư của Ngài : " ... vì anh em biết chúng ta đang sống trong thế nào. Đã đến lúc anh em phải thức dậy, vì hiên nay ngày Thiên Chúa của ông chúng ta đã gần hơn trước kia, khi chúng ta mọi tin đến. Đêm sắp tàn, ngày gần đến. Vậy chúng ta hãy lo lắng và buồn như người làm đèn tối, và cầm lấy vũ khí của sự sáng để chiến đấu. Chúng ta hãy ăn uống cho đến khi ngủ như người đang sống giữa ban ngày: không chèn say sưa, không chờ đợi đêm đến, cũng không cãi cãi ghen tị. Như anh em hãy mọi người Chúa Giê-su Ki-tô, và để ngỏ chi theo tính xác thực mà thọ hưởng các đức việc.

Xin cho chúng ta sống tâm tình "canh thức" như Thánh Phaolô mọi người để biết khi nào Chúa đến với đời ta, ta sẽ sẵn sàng đón chờ Chúa và Chúa đưa ta vào hạnh phúc quê Trời với Ngài.

Lm. Anmai, CSsR

Kính chuy n

H ng

Â